

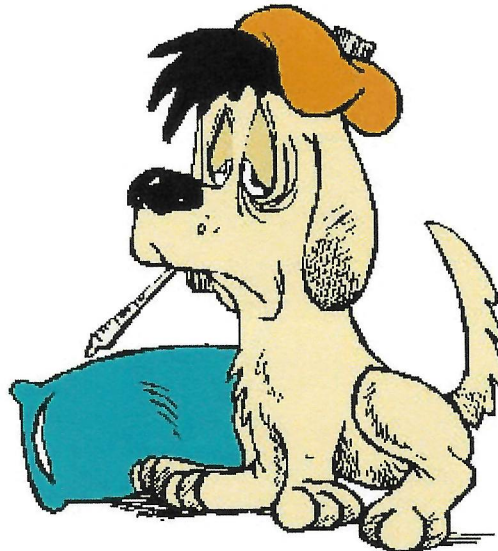
> הבלוג של shahf11

13 ביוני 2008, 2:40

חיה בסרט(ן)

הסרט שלי השנה: סרטן השד. האמונה שלי: השד לא נורא כל כך.

ח. חולה במחלה חסרת תקדים בעולם הרפואה...

פורסם ב17 במאי 2008, 18:40 בכללי

"אני מרגיש שזה הסוף" -אומר ח. בקול מקרטע של סוסיתא מודל 72. אני מביטה אליו והוא דווקא נראה לי ממש בסדר. ולכן, אני מתכסה בשמיכה עד מעל לאוזני ומתכוונת להמשיך ולהתענג על שנת הבוקר בשבת.

טלטול שב"כ מעיר אותי שוב. "אני ממש ממש מרגיש לא טוב". כך ח. "נדמה לי שאני קודח מחום" וכדי להפוך את הדברים שנאמרו למשכנעים יותר הוא מכחך בחוזקה בגרונו, ומשמיע קול שיעול או מה שהוא חושב שנשמע כמו שיעול.

"אין לך חם". אני פוסקת משל הייתי אחות רחמניה.ח. ממשיך לנסות ולסחוט אהדה. אנחות קוראות לב נשמעות מכוונו. "יש לך נזלת בסך הכל". אני מצננת את התלהבותו מן האפשרות להיות חולה.

ח. גורר את הגופה (שלו). למגירת התרופות העמוסה לעייפה בשלל תרופות. נוטל תרופה כלשהי נגד נזלת. כדי להגביר את הרושם נחנק קלות. ונדמה לי שאף גורם לעצמו להחוויר.

אני מבינה שהסאגה הבאה עלינו לטובה לא תעצר אם לא אגיב בצורה הראוייה.

אני מציעה לח. להרים את טלפיו הארוכות ולהניחם על השולחן. ואף מציעה כוס תה מהביל בטמפרטורת החדר (ארבעים מעלות בצל!!!). ח. מעודד מן הרושם שהותירה מחלתו המסתורית עלי. מתמסכן עוד יותר. מקרטע למטבח. מחרחר בזמן שהוא לוגם משקה כלשהו, ומרחם על עצמו בתוספת שלל דימויים מן העולם שמעבר.

"מה יש לאבא?" שואלת הקטנה ומנתרת על גבו משל היה טרמפולינה.
"מחלת נזלת חסרת טיפול". אני נוהמת לעברה. כי בשלב זה מתחיל להמאס לי לשחק את

פלורנס האחות החסודה. "אה זה הכל". שמחה הקטנה ועוברת למשיכות באוזניו של ח. אגב קריאות "משעמם לי!!!!". ולכן, אנחנו אוספים עצמנו ואת גופתו של ח. ונוסעים לבית הורי, שם הפינוק והאהדה מובטחים.

אימי (אחות במקצוע) נותנת דיאגנוזה כלשהי המניחה את דעתו של ח. ומפצירה בו לשתות תה עשבים כלשהו. לאבי גם יש תרופת פלא למחלתו של ח. ונראה כי ח' הופך חיוני מרגע לרגע בתוך הדאגה הכנה בה הוא שרוי.

אך כעבור שעה קלה. גם צמד ההורים החביבים מאבדים עניין במחלה הקשה של ח. והוא שוכב אומלל ודווה על הספה. ומנחם עצמו (איך לא?) בצפיה במשחק כדורגל כלשהו...

ניחוחות הבשרים הנצלים על האש, מביאים מזור קל למחלה המסתורית של ח. שכן הוא קם ממקום רבצו. ומוכיח כשורי בליסה שלא היו מביישים אפילו איש בריא וחזק. (כמובן, כמובן שאין זה מצבו של ח. חס וחלילה הוא חולה!!!). ח' כה התאושש עד כי הוא מוצא עצמו חד חידות מתוחכמות לאחיין הקטן. דן בעיניינים שברומו של עולם עם אחר. ובכלל נראה שמח בחלקו.

כשאני מעירה על כך בציניות קלה. ח. מביט עלי באחד מן המבטים שהוא סבור שהינם מזרי אימה ושואל: "וכשאת היית חולה כל השנה הזו אני לא טיפלתי בך כמו שצריך???"

[<< לרשומה הקודמת](#) [לרשומה הבאה >>](#)

[חזרה לבלוג - חיה בסרט\(ן\)](#) | [הוספת תגובה](#)